

tiger en kunstforstandig Mand for ved hans Hjælp at anvende Kunstarbeider som Forbillede for sine Fabrik- eller Haandværksgjenstande, vil han derved være saa langt forud for enhver Anden, der ikke eftergjør hans Arbeide, men kun benytter samme Kunstgjenstand uden nogen Kunstners Veiledning, at man ikke vil skade ham: Uigeværfør Kunsten er det blevet gjort gjældende, og jeg har selv et Dieblig standset ved denne Indbending, at det vilde være vanskeligt at indbegaae en saadan Eftergjørelse af et Kunstværk, der i Virkelighed var en Gjen-tagelse deraf, men som skulde sig under at være et Tilfæg til en Brugs-gjenstand af et Fabrik- eller Haandværksarbeide. Jeg har nu flere Gange hørt den ærede Ordfører temmelig stærkt gjøre gjældende, at i Tvivlstilfælde vilde Domstolene vel vide at finde det Rette, og her er et Tilfælde, hvor jeg troer, at de ganske sikkert vilde det og tillige have en god Veiledning dertil allerede i Forholdet imellem Prisen og Kestbarheden af de to Bestanddele, hvoraf Brugs-gjenstanden er sammensat. Det er jo heller ikke noget Nyt i vor Lovgivning, at man netop her kan komme til at spørge om, hvad der er det Væsentlige og hvad det Uæsesforifflige, saa at Strafbarheden eller Ikke-Strafbarheden af Eftergjørelsen vil komme til at beroe derpaa. Jeg er vis paa, at vi i vor Lovgivning have saadanne Bestemmelser, hvor Fortøltningen af en Gjenstand er gjort afhængig af, hvad der maa anses for det Principale og hvad for det Subsidiære. Hvad jeg endnu vil fremhæve og som jeg hidtil ikke har hørt omtale, er, at naar man vil indskrænke Haandværkere og Fabrikanter i Benyttelsen af Kunst- arbeider som Forbillede ved at binde dem til Kunstnerens Samtykke, og man tænker sig dette betinget af Kunstnerens Veiledning og Kontrol, saa vil man derved opstille en Indskrænkning, der ganske væsentlig vil komme de Kjøbenhavnske Haandværkere og Fabrikanter til gode fremfor dem, der ikke boe i Kjøbenhavn; thi det vil være meget lettere for dem, der boe her, at sætte sig i Forbindelse med Kunstnerne, der saagodtsom alle ere koncentrerede i Hovedstaden, end det vil være det for dem, der drive Fabrik- eller Haandværk i Provindserne, og det

mener jeg er et Hensyn, der ogsaa maa komme noget i Betragtning.

Hvad endelig det tredje Punkt angaaer, da vil jeg ikke holde mig til Forlegninger, thi det kan maaskee være tvivlsomt, men derimod til Illustrationer i Bøger og Blade, og der troer jeg da virkelig, at det vil være meget betænkeligt at opstille en saadan Indskrænkning, der vil gjøre det vanskeligt for Foretagender af denne Art her i Landet at konkurrere med Fremmede; og det er et Hensyn, som fortjener Paaagtelse, idet vi ikke maae glemme, at ethvert saadant Foretagende hos os har store Vanskeligheder at kæmpe med af Hensyn til vor Litteraturs indskrænkede Udbredelse. Jeg troer ogsaa, at Faren er meget ringe, især naar man, hvad der i ethvert Tilfælde vil kunne skee, ved en særlig Bestemmelse kunde sikke sig imod, at den i illustrerede Blade brugte Efterligning sælges særligt for sig, thi kun i det Tilfælde vil den kunne blive skadelig; selv om man ogsaa søgte et enkelt Nummer af det illustrerede Blad, vilde det virkelig ikke have noget stort at sige. Man kommer imidlertid ogsaa her tilbage til den Paastand, at man maa værne om Kunstneren, at han ikke skal see sit Arbeide gjengivet i et slet Aftryk; men jeg troer rigtignok, at man kommer til at opgive dette Værn som uigjennemførligt. Man kan jo ikke værne en Kunstner imod at see sit Værk bestrevet, altsaa heller ikke imod, at der gives en meget forvansket Beskrivelse af det, man kan heller ikke værne en Kunstner imod, at efterat den fastsatte Frist efter hans Død er expireret, hans Værk afbildes paa en aldeles karrikaturmæssig Maade. Men er det ikke Noget, vi tildeels Alle ere underkastede, og som undertiden kan gaae Enkelte af os nærmere, end Tilfældet kan være med Kunstværker? Hvor Mange af os ere ikke blevne afbildede meget slet? Hvor Mange af os have ikke seet Billeder af os aftrykte i illustrerede Tidender, hvor vore Ansigter have faaet en Stillelse, som vi paa ingen Maade kunne være tilfredse med gaae saaledes omkring i Verden. (Ploug: Vi have ikke gjort dem selv!) Ganske rigtigt, vi have ikke gjort dem selv, men desuagtet kan det ligge os mere paa Hjerte, at man ikke i al Verden faaer en saa slet Forestilling